

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Ing. O. K.**, zastoupen Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem Kopečná 11, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2015, č. j. JMK 110232/2015, sp. zn. S-JMK 99380/2015/ODOS/St,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 8. 2015, č. j. JMK 110232/2015, sp. zn. S-JMK 99380/2015/ODOS/St bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 25. 5. 2015, č. j. ODSČ-44494/14-19 a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Magistrátu města Brna ze dne 25. 5. 2015 (dále též „správního orgánu I. stupně“) byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se měl dopustit porušením § 5 odst. 2 písm. b) citovaného zákona tím, že dne 22. 11. 2014 v 11:30 hod. řídil vozidlo registrační značky v Brně na dálnici D2 v prostoru 4,5 km ve směru na Brno bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, pro kterou byl ještě pod vlivem alkoholu. Přístrojem Dräger mu byla zjištěna hladina alkoholu v krvi při prvním měření v 11:35 hod. ve výši 0,44 promile a při druhém měření v 11:43 hod. ve výši 0,42 promile. Po odečtení možné odchylky měření 0,24 promile zahrnující součet faktorů, které mohly výsledek měření ovlivnit, byla dechovou zkouškou zjištěna hladina alkoholu v krvi ve výši 0,18 promile. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta v částce 6.000 Kč, současně mu byla uložena sankce zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu šest měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

V žalobních námitkách brojil žalobce proti napadenému rozhodnutí, které pokládal nezákonným a nepřezkoumatelným z následujících důvodů:

K ústnímu jednání o přestupku se v dostatečném časovém předstihu dne 9. 3. 2015 písemně omluvil, požádal o odročení jednání. Jelikož neobdržel žádnou reakci, měl za to, že jeho omluva je řádná a byla akceptována. Na místo toho mu bylo doručeno přezkoumávané rozhodnutí, z jehož odůvodnění zjistil, že omluva byla nedůvodná. Vzhledem k tomu, že se jednalo o první omluvu žalobce k ústnímu jednání nařízenému na den 16. 3. 2015, kterou správní orgán nerespektoval, byl toho názoru, že správní orgán I. stupně nesmyslně lpí na ryze formalistických premisách, čímž pocituje šikanu veřejné správy vůči jeho osobě, dále konstatoval, že správní orgán jeho omluvě nevyhověl a termín jednání neodročil například o pouhý týden, to vše za situace, kdy předmětné rozhodnutí vydal více jak dva měsíce po nařízení prvního jednání.

Jako další pochybení spatřoval v tom, že správní orgán při zjišťování skutkového stavu věci by se neměl zásadně spokojit s úředními záznamy, ale doplnit je výsledkem svědků.

Za daného stavu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno pro nezákonnost a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 26. 10. 2015 se neztotožnil s žalobními body, naopak uvedl, že žalobce byl předvolán k ústnímu jednání nařízenému na den 16. 3. 2015 přípisem doručeným mu dne 23. 2. 2015, tudíž v dostatečném časovém předstihu. V předvolání byl řádně poučen o tom, že lze věc projednat v jeho nepřítomnosti, pokud se k jednání bez náležité omluvy nedostaví, byl rovněž poučen o tom, jak má omluva vypadat, a že je nutné důvod omluvy náležitě doložit. Dne 10. 3. 2015 jmenovaný podal k poštovní přepravě přípis, kterým se z jednání omlouvá z důvodu dovolené ve Francii a sděluje, že v současné době nemá jak pobyt v zahraničí doložit, ale učiní tak ihned po návratu z dovolené. Nejenom, že důvod své omluvy nijak nedoložil, ač byl řádně poučen, že má tak učinit současně s omluvou, neučinil tak ani následně po návratu z dovolené. Nedoložil-li žalobce důvod omluvy, nebylo možné tuto považovat za náležitou, a proto správní orgán nepochybil, když takovou omluvu neakceptoval. Za daného stavu nedošlo proto k pochybení

ze strany správního orgánu I. stupně, když věc projednal dne 16. 3. 2015 v nepřítomnosti jmenovaného.

Pokud se týká námitky, dle které neměl být náležitě zjištěn skutkový stav věci, s tímto tvrzením žalovaný nesouhlasil, neboť stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností, nikoliv i výlučně na podkladě úředních záznamů, ale na podkladě dalších listinných důkazů, které byly při ústním jednání řádně provedeny (oznámení přestupku sepsaného na místě kontroly, které žalobce podepsal včetně úředních záznamů a výtisků výsledku dechových zkoušek, fotodokumentace vozidla včetně osoby žalobce a ověřovacího listu k měřidlu a protokolu o zkoušce měřidla, dále spisem obsahující výpis z evidenční karty řidiče a omluvu žalobce doručenou dne 11. 3. 2015). Z citovaných podkladů byly řádně zjištěny všechny skutečnosti relevantní pro rozhodnutí o vině jmenovaného. Totožnost žalobce byla kontrolována hlídkou Policie ČR, na jejíž výzvu se podrobil opakovaně dechovým zkouškám, které byly provedeny v souladu s metodikou českého metrologického institutu ze dne 15. 12. 2008, dechové zkoušky byly provedeny opakovaně s časovým odstupem minimálně pěti minut s výsledky 0,44 promile alkoholu v krvi v 11:35 hod. a 0,42 promile v čase 11:43 hod., jak plyne z výtisků výsledků těchto zkoušek, které jsou součástí prvoinstančního spisu. Rozdíl výsledků dechových zkoušek nebyl větší jak 10 %, nebylo tedy nutné provádět další dechovou zkoušku ani lékařské vyšetření ke zjištění ovlivnění alkoholem. Správní orgán rovněž správně odečetl hodnotu 0,24 % z naměřené hodnoty, stejně jako princip tzv. nulové tolerance. Ve spisovém materiálu je založen ověřovací list k dechovému přístroji Dräger Alcotest 7510, č. ARZM-0158, kterým byla dechová zkouška dle výtisku výsledku provedena, kdy dle ověřovacího listu 7051-OL-D0681-14 ze dne 29. 4. 2014 byl předmětný přístroj způsobilý k měření alkoholu. Přístroj byl rovněž řádně kalibrován, jak plyne z protokolu o zkoušce ze dne 23. 10. 2014 s doporučeným datem příští kalibrace dne 20. 4. 2015.

Lze tedy shrnout, že žalovaný v řízení shromáždil dostatečné podklady a provedl dostatečné důkazy, jimiž prokázal zjištěný stav věci relevantní pro rozhodnutí. Žalobce byl náležitě poučen o svých procesních právech a povinnostech, nedošlo tedy k pochybení, kterým by byl žalobce zásadním způsobem zkrácen ve svých právech.

Z výše uvedených důvodů navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Ve správním spise je založeno oznámení přestupku ze dne 29. 11. 2014, č. j. KRPB-284559-2/PŘ-2014-060042-HAN, v němž je popsán shora uvedený skutkový děj ze dne 22. 11. 2014, v 11:30 hod. na dálnici D2 v prostoru 4,5 km ve směru na Brno, dále tiskopis „Oznámení přestupku – alkohol“ sepsaný dne 22. 11. 2014 v 11:30 hod., v němž žalobce uvedl, že s uvedeným tvrzením nesouhlasí a žádá o řešení před přestupkovou komisí. Dále je ve spise založen záznam o dechové zkoušce provedené dne 22. 11. 2014 v 11:30 hod. (0,44 promile alkoholu) a v 11:43 hod. (0,42 promile alkoholu), úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 22. 11. 2014 s uvedením údaje, že žalobce dne 21. 11. 2014 od 19:00 hod. do 23:00 hod. požil alkoholický nápoj – víno, množství neuvedl, dále fotodokumentace, úřední záznam ze dne 23. 11. 2014 sepsaný prap. R. H., výpis z evidenční karty řidiče ze čtyřmi záznamy (dne 10. 5. 2012, 11. 5. 2011, 30. 4. 2010 a 16. 8. 2006), ověřovací list 7051-OL-D0681-14 vystavený Českým

metrologickým institutem dne 29. 4. 2014 k dechovému přístroji Dräger Alcotest 7510, výrobní číslo ARZM-0158, kterým byla dechová zkouška dle výtisku výsledku provedena, přístroj byl kalibrován (protokol o zkoušce ze dne 23. 10. 2014), s dobou platnosti ověření do dne 29. 4. 2015, oznámení o zahájení správního řízení a předvolání žalobce k ústnímu jednání dne 16. 3. 2015 v 9:00 hod. (žalobci doručeno dne 23. 2. 2015), písemná omluva žalobce ze dne 9. 3. 2015, doručena správnímu orgánu I. stupně dne 11. 3. 2015 s citací „...*velice se omlouvám, ale dovoluji si vás tímto zdvořile požádat o odročení tohoto jednání na jiný termín z důvodu dovolené ve francouzském zimním středisku, kde budu ubytoven u přátel. Vzhledem k tomu, že nemohu v současné době předložit voucher, případně jiný doklad, dovolím si předložit doklady prokazující pobyt ve Francii, např. stvrzenkami ihned po návratu*“, protokol o ústním jednání dne 16. 3. 2015 v 9:00 hod., rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 25. 5. 2015, č. j. ODSČ-44494/14-19, sp. zn. ODSČ-44494/14-GRU/PŘ, jímž byl žalobce uznán vinen porušením § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) citovaného zákona a byla mu uložena pokuta ve výši 6.000 Kč a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, blanektní odvolání ze dne 12. 6. 2015 doručené téhož dne správnímu orgánu a na výzvu jeho doplnění ze dne 6. 7. 2015 doručené dne 7. 7. 2015. Následně ve věci vydal žalovaný rozhodnutí dne 25. 8. 2015, č. j. JMK 110232/2015, sp. zn. S-JMK 99380/2015/ODOS/St, které je předmětem soudního přezkumu.

Soudní jednání v předmětné věci se konalo dne 23. 6. 2017, vyhlášen rozsudek byl dne 29. 6. 2017. Žalobce se k jednání nedostavil, ač byl řádně předvolán, jeho neúčast byla omluvena právním zástupcem, který shodně se žalobními body se neztotožnil s postupem a způsobem vyhodnocení písemné omluvy žalobce. Apeloval na šikanózní jednání správního orgánu, jeho formalistický postoj. Trval na zrušení napadeného rozhodnutí.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba z hlediska uplatněných žalobních námitek **není důvodná**.

Stěžejní žalobní námitkou lze označit tvrzení žalobce, že v postupu správního orgánu I. stupně došlo k pochybení, jestliže ústní jednání o přestupku dne 16. 3. 2015 se konalo v jeho nepřítomnosti. Právní zástupce žalobce apeloval na řádnou a včasnou omluvu žalobce s tím, že byla-li vyhodnocena jako nedůvodná, pak rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo unáhlené, vykazující formalistický postup s prvky šikanózního jednání ze strany tohoto

orgánu, který nejen že neakceptoval první omluvu žalobce, ale sám předmětné rozhodnutí vydal více jak dva měsíce po nařízení jednání (ústní jednání dne 16. 3. 2015, rozhodnutí vydáno dne 25. 5. 2015). Žalovaný setrval na stanovisku vyjádřeném v odůvodnění rozhodnutí i písemném vyjádření ze dne 26. 10. 2015 a dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23, řešící obdobný právní případ.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit, nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Řízení o přestupku v I. stupni je tedy zákonem zásadně koncipováno jako řízení s ústním jednáním za přítomnosti obviněného z přestupku.

Z ust. § 74 odst. 1 citovaného zákona vyplývá několik základních podmínek pro projednání věci v nepřítomnosti osoby obviněné ze spáchání přestupku. Obviněný musí být především řádně předvolán a poučen o tom, v jakých případech může být jednáno bez jeho účasti. Další podmínkou je, že se odmítne k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66, nebo rozsudek ze dne 26. 5. 2011, č. j. 2 As 36/2010-58, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Pojmy náležitá omluva a důležitý důvod jsou pojmy neurčité, při jejichž hodnocení vychází správní orgán ze všech relevantních skutečností. Citované právní ustanovení neřeší otázku početnosti těchto omluv.

První podmínka byla v projednávané věci splněna. Oznámení o zahájení správního řízení spolu s předvoláním k ústnímu jednání nařízenému na den 16. 3. 2015 bylo žalobci řádně doručeno dne 23. 2. 2015 a obsahovalo všechny náležitosti dle ust. § 59 správního řádu včetně poučení o tom, jaké jsou právní následky v případě, že se obviněný z přestupku k jednání nedostaví.

Soudu tedy zbývá posoudit, zda omluva žalobce z důvodu dovolené, která nebyla osvědčena žádným písemným dokladem adresovaná správnímu orgánu I. stupně odpovídá zákonnému požadavku náležité omluvy ve smyslu § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Soud zdůrazňuje, že posouzení, zda omluva je náležitá, spadá do diskreční pravomoci, neboli do rámce správního uvážení správního orgánu (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 2 As 16/2008-41, www.nssoud.cz), a proto je povinen účastník řízení střežit si svá práva a volit při komunikaci se správním orgánem takové prostředky, které eliminují možnosti jeho mylného vyhodnocení důležitosti v omluvě uvedených důvodů. Soudu nicméně přísluší posoudit, nepřekročí-li správní orgán meze správního uvážení a není-li jeho postup projevem nepřipustné libovůle.

K samotné omluvě žalobce zdejší soud uvádí, že se ztotožnil s právním názorem žalovaného i správního orgánu I. stupně, pokud omluvu vyhodnotily jako nedůvodnou. Jako důvod své neúčasti na nařízeném jednání dne 16. 3. 2015 uvedl žalobce zahraniční cestu, sice

dovolenou ve francouzském zimním středisku. Jelikož nemohl předložit voucher, případně jiný doklad, uvedl, že ihned po návratu předloží doklad prokazující pobyt ve Francii, např. stvrzenky.

Nejvyšší správní soud se v řadě svých rozsudků vyjadřoval k tomu, jakou omluvu lze považovat za náležitou. Dospěl přitom k závěru, že sice nemusí jít nutně vždy o omluvu předem, že však omluva musí být učiněna bezodkladně (srov. rozsudek ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66) a obviněný ji musí kvalifikovaným způsobem odůvodnit (srov. rozsudek ze dne 22. 2. 2006, č. j. 1 As 19/2005-71). Tento druhý požadavek však v případě žalobce splněn nebyl.

Z obsahu písemné omluvy vyplývá, že přesný termín dovolené, resp. doby pobytu ve Francii, nebyl žalobcem vůbec vymezen. Navíc, ač v omluvě uvedl, že dodatečně předloží doklady potvrzující pobyt ve Francii, neučinil tak. Žalobce tak sám rezignoval na svá práva, vlastní vinou se připravil o potenciální možnost zjištěný skutkový stav korigovat. Absence nekvalitně učiněné omluvy pak vyústila v projednání a vydání rozhodnutí v přestupkové věci dne 25. 5. 2015. Krajský soud v Brně uzavírá, že omluvu žalobce z ústního jednání dne 16. 3. 2015 nelze považovat za náležitou. Podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti jmenovaného tak byly splněny.

K ústnímu jednání lze dále dodat, že není povinností správního orgánu rozhodnout o přestupku v rámci, resp. bezprostředně po skončení tohoto jednání. Je na něm, aby posoudil všechny podklady a poznatky na tomto jednání získané a vydal rozhodnutí ve chvíli, kdy považuje zjištění stavu věci za dostatečné. Je zde limitován pouze (pořádkovou) lhůtou zakotvenou v § 71 zákona č. 500/2004 Sb. – správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Tuto skutečnost potvrzuje rovněž § 72 citovaného zákona, podle kterého je možné oznámit rozhodnutí jak ústním vyhlášením (typicky na ústním jednání), tak také (což je častější) zasláním stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do vlastních rukou.

Žalobci je třeba přisvědčit ve výtce, že od ústního jednání do vydání rozhodnutí uplynuly více jak dva měsíce, tudíž nebyla dodržena lhůta pro vydání rozhodnutí dle § 71 správního řádu. Nebylo-li rozhodnutí vydáno ve lhůtě 30 dní (§ 71 správního řádu), jedná se sice o pochybení, avšak bez vlivu na zákonnost rozhodnutí. Správní orgán z hlediska správní opatrnosti vyčkával na zdokladování nepřítomnosti žalobce při ústním jednání, což však soud připouští, že je pouze teoretickou úvahou, která však nebyla zakomponována do odůvodnění správního rozhodnutí.

Nepřípadná je i námitka, že správní orgán se neměl při zjišťování skutkového stavu věci spokojit s úředním záznamem, ale doplnit je výslechem svědků, které ale nekonkretizoval. Ve věci žalobce, jak vyplývá ze shora uvedeného, totiž nebyl správní orgán v důkazní nouzi, tj. v situaci, kdy by podkladem správního i soudního rozhodnutí byl toliko jediný důkaz – úřední záznam. Na základě shora uvedených skutečností neshledal krajský soud, že by provedené dokazování v rámci správního řízení bylo ztíženo vytýkanými vadami při zjišťování skutkového stavu věci. Předestřené důkazní prostředky jsou dostatečné k objasnění skutkového stavu věci.

Žalovaný dále nepochybil, pokud nepřistoupil k dalšímu dokazování, a to např. provedením výslechu zasahujících policistů. Provedení jejich výslechu nepokládal soud z hlediska povahy věci za potřebné k vyvrácení předestřených pochybností jmenovaného a k tomu, aby byly okolnosti spáchání domnělého přestupku postaveny najisto. Tento důkaz se jeví soudu jako nadbytečný, neboť svědci by neuvedli ve věci nic nového, než co vyplývá z již provedených listinných důkazů. Byla-li prokázána totožnost řidiče i hladina alkoholu v dechu v souladu s Metodikou měření alkoholu v dechu Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08 pak není nutné provádět ve věci další dokazování.

Optikou shora uvedeného ve světle výše uvedených zásad a nastoleného právního režimu soud uzavírá, že rozhodující správní subjekty učinily správné právní úvahy, na projednávanou věc byl aplikován správný právní předpis a v jeho rámci správná právní norma, nedošlo k žádnému výkladovému či procedurálnímu pochybení, které by mohla atakovat zákonnost napadeného rozhodnutí. V žádném ze žalobních bodů proto není žaloba důvodná. Vzhledem k tomu, že soud nezjistil ani žádnou vadu, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, byla žaloba jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s., podle kterého platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, ani náhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez krajský soud rozhodl o nákladech řízení, jak je uvedeno ve výroku II. a III. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 29. června 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová